

آدم کوچولوها تبر به دست،
دوبه دو
از شیارِ تختِ چوبی
به گودالِ خواب می روند.
دماغ بر گره ها می گذارند:
این یکی بوی ظهر می دهد،
آن یکی بوی رطوبت گریه ای قدیمی.
بعد، تیغه را بر روی صدای ما تکیه می دهند
و براده های خواب،
نرم نرم،
بر ملحفه می بارد.